

Jarkko Tontti: Oli sellainen marraskuun päivä. *Kirjailija* 2/2014.

Oli sellainen marraskuun päivä,
että palasin Välimeren saarelta
Helsinkiin,
 hemmetti,
ylimitoitettuihin turvatoimiin minä palasin
raskaisiin keskusteluihin
joissa huokailtiin, oltiin kriittisiä
olisin halunnut jäädä sarven muotoiselle saarelle
siellä olisin vieläkin lammas tai Minervan pöllö,
tai jokin ikivihreä ja nahkealehtinen
kärsisin vesipulasta tai olisin pienipalkkainen kotiapulainen
joka nukahtaa terassin muovituolille,
mutta emäntä tiskaa ja vieraat avaavat vielä yhden pullon.
Helsingissä olen paleleva kalpeanaama,

Koko ajan ajattelen rakkautta, sitäkin vielä pitäisi.

Oikeastaan kyse on lain noudattamisesta,
että lähimmäistä pitäisi ja itseä
 miten se meni
Kyprokselle apostolit saapuivat melko varhaisessa vaiheessa,
minä ajattelin lentokentälläkin vain Afroditea,
hän nousi merestä ensimmäisen kerran sillä saarella.

Paljon tärkeämpää.

Det var en sådan dag i november
då man återvände från en Medelhavsö
till Helsingfors,
 jäklar också,
återvände till överdimensionerade säkerhetsåtgärder
tungrodda diskussioner
då man suckade djupt, förhöll sig kritiskt
jag ville så gärna stanna kvar på den hornformade ön
där jag fortfarande skulle vara ett får eller Minervas uggla,
eller någon vintergrön läderartad växt
Jag skulle lida av vattenbrist eller vara ett underbetalt hembiträde
som har somnat på terrassens plaststol
medan frun diskar och gästerna korkar upp ytterligare en flaska.
I Helsingfors är jag en frysande blek nuna,

Och hela tiden tänker jag på kärlek, på att man fortfarande borde.

Fast egentligen gäller det att vara lagenlig,
att du skall din nästa och dig själv
 eller hur gick det nu igen
Apostlarna anlände till Cypern i ett tämligen tidigt skede,
även på flygfältet hade jag enbart Afrodite i mina tankar,
hon som steg upp ur havet för första gången på just denna ö

Bra mycket viktigare.

översättare: Marianne Backlén